

”Și au ajuns cu corabia în ținutul Gerghesenilor, care este în fața Galileii. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: **Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui.** Căci **porunca duhului necurat să iasă din om**, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, **era mânat de demon, în pustie.** Și l-a întrebat Iisus, zicând: **Care-ți este numele?** Iar el a zis: **Legiune.** Căci **demoni mulți intraseră în el.** Și-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit. Și, **ieșind demonii din om, au intrat în porci**, iar turma s-a aruncat de pe țârm în lac și s-a înecat. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit și au vestit în cetate și prin sate. Și au ieșit să vadă ce s-a întâmplat și au venit la Iisus și **au găsit pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și întreg la minte, șezând jos, la picioarele lui Iisus și s-au înfricoșat.** Și cei ce văzuseră le-au spus cum a fost izbăvit demonizatului. Și L-a rugat pe El toată mulțimea din ținutul Gerghesenilor **să plece de la ei, căci erau cuprinși de frică mare.** Iar El, intrând în corabie, S-a înapoiat. Iar bărbatul din care ieșiseră demonii îl ruga să rămână cu El. Iisus însă i-a dat drumul zicând: **Întoarce-te în casa ta și spune cât bine ți-a făcut ție Dumnezeu.** Și a plecat, vestind în toată cetatea câte îi făcuse Iisus.”

(Luca 8, 26-39)

Deși demonul îl mărturisea pe Hristos, blasfemia și ateismul sunt operele lui. Zic Părinții: de păcatele de la trup vom răspunde noi (desfrâul, avortul și celelalte), dar **păcatele hulirii lui Dumnezeu, ale despărțirii de Dumnezeu, acelea vin de la demon.** Și adăugă Părinții alt cuvânt: **”Omule, ia aminte! Totdeauna când ești ispitit de îndoială, de hulă împotriva lui Dumnezeu, e de la demon. De acele păcate nu vei fi tu osândit, pentru că sunt de la demon”.** E o mare taină, pe care o descoperă Patriarhul Petru al Alexandriei. El a primit pe un pustnic, care l-a întrebat: **”Ce să mă fac, Părinte Patriarh? Gânduri de hulă, de necredință mă bântuie”.** Atunci patriarhul i-a spus: **”Fiule, liniștește-te. De la demon sunt și mai ales el va fi judecat pentru aceasta. Că și eu eram frământat, și am mers la Ava Pafnutie ...”.** Acesta i-a spus patriarhului Petru: **”Când m-au prins pe mine chinătorii, m-au dus să mă muncească pentru mărturisirea lui Hristos. Când mă munceau (era ca o judecată a lui) – cu cârlige de fier strunjeau trupul meu – vicleanul diavol îmi aducea gânduri de hulă spre Dumnezeu, iar eu îi răspundeam cu mâhnire și tristețe: O, sărmane duh viclean și necurat! Eu sufletul meu și trupul și toată viața mea îmi dau chinurilor și morții pentru Dumnezeu, iar tu îmi aduci mie gânduri de hulă? Păi de aş huli eu pe Domnul Dumnezeul meu după vicleanul și vrăjmășescul tău sfat, nu mi-aş da trupul și sângele meu muncilor și focului pentru Dânsul. Și hula ta se va întoarce asupra ta”** (aşa cum spusese Psalmistul: **”Întoarce-se-vă răutatea lui la capul lui”**).

Mulți creștini au fost chinuți în timpurile din urmă, în toate țările, de cel rău, pentru a-și lepăda credința; e vorba de aceeași temă din vremea marilor prigoane. Și au rezistat, au supraviețuit și au mărturisit. Bunule Doamne, așa ne rugăm: să strălucească în noi lumina feței Tale! **Așa cum Tu, în fața celui demonizat, ai strălucit asupra lui, demonii au fugit și chipul celui zidit de Tine, după chipul Tău, l-ai arătat în fața mulțimilor liniștit, senin, luminos, redobândind dragostea și lumina cea dintâi. Fă, Doamne, și în noi să strălucească frumusețea feței Tale, lumina Ta, iubirea Ta, bunătatea Ta, pacea Ta, frumusețea Ta!** Fă, Doamne, că ea să strălucească și pe fețele acestor oameni, ale noastre și ale tuturor celor care poartă în ei harul Duhului Tău și sunt temple ale Duhului Sfânt – așa cum tot Isaac Sirul spune: **”Strălucirea Ta, Doamne, din adâncul inimii, este darul, plată pe care ne-o faci”!** Iar bucuria divină – aceasta ofrandă negrăită, biruitoare asupra oricărui rău din lume, mărturie a adevărului și a luminii – să nu ne părăsească niciodată. De la Tine Părinte, Fiule și Duhule Sfinte, cu Preacurata-Ți Maică și cu toți sfinții.

Părintele Constantin Galeriu - <http://www.crestinortodox>

Un părinte înduhovnicit urmărea o discuție între alți părinți (monahi). Și observă ceva demn de luat în seamă: când discuția se învârtea în jurul temelor duhovnicești, cobora un înger și-i lauda pe părinți; **când discuția se abătea spre lucruri deșarte, îngerul pleca și veneau porci** care se învârteau printre ei. Scotea duhoare și mizerie ce-i murdărea pe părinți. Și părinții, ca monahi ce erau, nu înjurau, nu huleau și nu vorbeau murdării. Totuși îngerul curat pleca și veneau porcii împuțiți (diavolii).

Dacă și simpla flecăreală îi îndepărtează pe curații îngeri și-i atrage pe necurații diavoli, gândiți-vă ce legiuni de demoni vin când se vorbește murdar și cu cât se păgubește sufletul!

„Vorbele stricate întinează sufletul și atrag diavoli.” Nu doar pătează sufletul, ci îl împuțesc!

Gândiți-vă și cât de urât mirositoare și „îndrăcite” sunt casele în care tatăl, mama și copiii înjură de cele sfinte ori deschid televizorul sau dvd-ul și se uită la ce poate fi mai scârbos!

Astfel, obiceiul unora de a face în fiecare lună sfeștanie în casele lor are motivație: se curăță, se „dezinfectează” de prezența necuraților demoni.

Arhim. Vasilios Bacoianis, Vorbele pot răni. Cum să nu greșim prin cuvânt - <http://www.cuvantul-ortodox.ro>

"Un bătrân s-a rugat Bunului Dumnezeu întrebând **ce fapte să mai facă, ca să se mântuiască**. Și i s-a arătat îngerul și i-a zis: "Așa te mântuiești, dacă cugești astea: **nimic sunt, nimic pot, nimic am**". Și aceste cuvinte, tot un cuvânt sunt: smerenia. **Și cine se smerește, caută să fugă de tulburări... În viața de obște, de tulburări nu poți fugi; numai atâta: să ții gura închisă, să zici "Doamne Iisuse..." , și să răspunzi numai strictul necesar; cât este nevoie.**" **Părintele Proclu Nicău**

26 – 27 octombrie 2014 – „Sf. Dimitrie Izvorătorul de mir a fost aristocrat, Sf.Cuv.Dimitrie a fost cioban, om de jos; dar **amândoi au intrat în această mare ceată a sfinților. Pentru a dobândi sfințenia**, nu este nevoie să fii nici bogat, nici mare învățat, ci **să păzești poruncile lui Dumnezeu**. Este nevoie de **despățimire, de această luptă cu noi înșine**. **Să aruncăm afară tot ce e urât, tot ce e spurcat în noi**, ca pe o cârpă pe care ți-e jenă să o atingi cu mâna. Această curățire lăuntrică dacă o putem dobândi, nu singuri, ci cu ajutorul lui Dumnezeu, încet-încet își face loc Dumnezeu în noi și devenim vase ale Duhului Sfânt.

„**Fiți sfinți**” nu este o poruncă valabilă numai pentru călugări, ci pentru toată lumea. Pentru că **toți suntem făcuți să mergem în cer, nu în iad; să fim sfinți, nu demoni**. „**Fiți desăvârșiți**” este o poruncă spusă pentru toți oamenii, pentru toate categoriile și pentru toate vârstele. **Suntem datori să fim desăvârșiți, acesta este scopul vieții noastre**, frați creștini. Oricât am fi de cinstiți sau necinstiți de oameni, murim și intrăm în uitare. Ne uită toți, chiar și cei cărora le-am făcut bine. Dar la Dumnezeu nu suntem deloc uitați, suntem mereu prezenți.

Întâlnirea cu sfinții Dimitrie să fie pentru noi întâlnirea cu Mântuitorul, cu propria noastră conștiință. Să ne întrebăm dacă suntem sau nu pe calea pe care o așteaptă Dumnezeu de la noi. Să-i rugăm pe cei doi Dimitrie, martirul și cuviosul, să ne călăuzească mereu către Impărăția lui Dumnezeu. Amin”. **Părintele Sofian Boghiu - www.cuvantul-**

"Nu toate nevoile omului au aceeași valoare, ci unele sunt mai înalte, iar altele mai joase; iar împlinirea cumpănită a lor aduce omului pacea. Nevoile duhovnicești sunt cele mai înalte, iar când acestea sunt împlinite, atunci este pace chiar dacă celelalte rămân neîmplinite. Însă când nevoile duhovnicești rămân neîmplinite, atunci, chiar dacă celelalte sunt împlinite cu vârf și îndesat, pacea nu este cu putință. Iată pentru ce împlinirea lor este numită singurul lucru care trebuiește."
Sfântul Teofan Zăvorâtul

Sâmbătă, 1 noiembrie 2014, pomenirea de obște a morților – Moșii de toamnă

Pomenirea morților, la Moși, semnifică faptul că întreaga Biserică nădăjduiește că Hristos, Cel Care vine ca Judecător al celor vii și al celor morți, va face judecata Sa cu bunătațe și cu iubire de oameni. **Cuvântul „moși”** vine de la „strămoși”, și se referă la **toți înaintașii noștri trecuți la cele veșnice**. Termenul arată că în această zi trebuie să ne amintim de toți înaintașii noștri, părinți, bunici, străbunici și cei dinaintea lor, pe care nimeni nu-i mai pomenește.

Pe **credința în nemurirea sufletului**, în viețuirea lui după despărțirea de trup, precum și în **Învieria Mântuitorului nostru Iisus Hristos** se întemeiază ceea ce numim în Biserica Ortodoxă **cultul morților**, adică, mai explicit, **grija pe care o poartă cei vii de a-i avea în rugăciunile lor pe cei mutați la Domnul**, grijă ce se regăsește în diferite rituri și ceremonii, dar mai ales se exprimă prin rugăciunile înălțate către Dumnezeu pentru aceștia, în cadrul Sfintei Liturghii.

Ziua de sâmbătă a fiecărei săptămâni, cu excepția celor în care rânduiala tipiconală nu prevede acest lucru, este consacrată pomenirii morților. Așa cum fiecare duminică este o aducere aminte și o retrăire a Învierii Domnului, **fiecare sâmbătă este o imitare a Sâmbetei Mari**, în care Mântuitorul Hristos S-a aflat „*în mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, în rai cu tâlharul și pe scaun împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt*”, așa cum mărturisim la Sfânta Liturghie.

Cel mai important lucru pentru cei adormiți este să-i pomenească la dumnezeiasca Liturghie. Toate celelalte, parastasele, milosteniile sau lucrurile împărțite, nu fac altceva decât să însoțească această pomenire. (<http://ziarullumina.ro>)

"A trăi creștinește este cu neputință. Creștinește este cu putință numai a muri." Părintele Sofronie Saharov (1896 – 1993)

Programul săptămânii 27 octombrie – 2 noiembrie 2014

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică 26 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor</i>) – Pr. Ticu
Duminică 26 octombrie	17 - 21	- Priveghere la Patriarhie, în cinstea Sf.Cuv.Dimitrie, ocrotitorul Bucureștilor
Luni 27 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Sf.Cuv.Dimitrie, ocrotitorul Bucureștilor</i>) – Pr. Ticu
Luni 27 octombrie	17 - 19	- Acatistul Sf.Cuv.Dimitrie – Pr. Ticu
Marti 28 octombrie	-	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri 29 octombrie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
Vineri 31 octombrie	9 - 11	- Slujba Sf. Maslu
Vineri 31 octombrie	17 - 19	- Slujba acatistului – Pr. Ticu
Sâmbătă 1 noiembrie	8 – 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr. Ticu
Sâmbătă 1 noiembrie	17 – 18	- Vecernia Duminicii a 22-a după Rusalii – Pr. Dragoș
Duminică 2 noiembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Bogatul nemilostiv</i>) – Pr. Dragoș
Duminică 2 noiembrie	17 - 21	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragoș